

[Tholstrup.]

§ 1 indeholder visse regler om fritagelse, men disse fritagelsesregler er ikke vidtgående nok. Det bør også være muligt for en landmand at køre sine sukkerroer til den nærmeste station eller hente foderstoffer fra den nærmeste foderstofforretning eller købmand eller havn. De transporter, der finder sted af egne produkter, bør også være skattefri.

Jeg er derfor enig med det ærede medlem hr. From i, at vi trænger til en bedre lov i det hele taget om afgift på traktorer, og jeg er enig med ham i, at man i det stykke må tage nøje hensyn til landbrugets konkurrencemuligheder, idet landbruget, i modsætning til så mange andre virksomheder, skal konkurrere efter verdensmarkedets priser og ikke efter herhjemme dikterede priser.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Må jeg takke for tilslutningen til lovforslaget. Når dette forslag er fremkommet, er det, fordi vi venter, at kommissionen snart vil afgive betænkning, så man kan tage hele spørgsmålet op i en samlet plan. Det havde været lettere for mig at lade dette tillæg til loven af 1932 løbe ud, for så var man gået tilbage til loven af 1932, men så var traktorerne kommet ind under en større vægtafgift, og vognene var kommet ind, hvor de skulle. Der kan med rette indvendes en del, men når jeg ikke har udformet bestemmelserne mere, er det, fordi jeg ved, at når kommissionen har afgivet betænkning, må man tage hele spørgsmålet op under eet. Derfor synes jeg ikke, der er grund til nogen stor debat på det nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Hauberg spurgte, om man kunne køre fra det ene arbejdssted til det andet. Jeg forstod det ærede medlem således, at han tænkte på det tilfælde, at en mand havde en traktor et sted og ville køre hen og udføre et stykke arbejde for en nabo. Her kan der ikke være nogen tvivl; det er indenfor hans arbejdsområde, han skal formentlig have sine redskaber med for at gøre arbejdet. Han kører ikke for at optage en konkurrence med andre; han skal blot hen til vedkommende sted. Iøvrigt tror jeg, at spørgsmålet i sig selv spiller en meget lille rolle, for antallet af indregistrerede traktorer er jo forsvindende lille i forhold til antallet af traktorer her i landet. Jeg tror derfor ikke, spørgsmålet i virkeligheden er så stort, og jeg vil meget henstille, at man bibeholder den nuværende udformning af reglerne, indtil vi når så vidt, at vi kan få en samlet lovgivning.

Det samme kunne med rette siges om de dieseldrevne vogne, som ganske vist falder ind under den dobbelte vægtafgift, men som jo har en meget, meget fin placering i konkurrencen, fordi selve driftsudgifterne for disse dieseldrevne biler er langt, langt ringere end for de benzindrevne. Der er ikke foretaget nogen rigtig gennemgribende beregning af det, men man er ved et foreløbigt skøn kommet til, at hvis de — alle andre forhold lige — skulle placeres sammen med de benzindrevne vogne med den nuværende beskatning af benzinen, skulle vægtafgiften være 15 gange så stor. Så stor forskel er der altså på det, men jeg har ikke fundet anledning til at føre dem tilbage under loven af 1932.

Det ærede medlem hr. Tholstrup mente, at fritagelsen skulle være mere omfattende; man skulle kunne hente foderstoffer, man skulle kunne køre roer til stationen o. s. v. Ja, det kan være meget godt, men man må ikke glemme, at der er andre faktorer der spiller ind, hvis man skal ind på den linie. Der bliver et spørgsmål om sikkerheden. Der kræves jo ikke i den henseende noget af den, der sidder på traktoren. Man skal have kørekort for at køre bil, men jeg er vidende om, at når en mand blot er 18 år, kan man slippe en sådan fyr løs med en traktor, og jeg kan forestille mig, hvorledes trafikken ville gå, hvis man ikke greb ind på anden måde. Det er en forudsætning, at der så må træffes andre foranstaltninger af hensyn til færdselssikkerheden.

Men som sagt, jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Formanden: Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en kort bemærkning.

Tholstrup: Den højtærede trafikminister mente, at det ville være farligt, hvis man udvidede bestemmelserne til, at traktorer også kunne benyttes til at køre efter foderstoffer o. s. v. Det er dog ikke så forfærdelig meget mere, end at en mand må køre fra den ene gård til den anden eller fra gården ud til marken. Han skal i begge tilfælde ud på landevejen, selvom han ikke har kørekort, og at køre op fra et møddingsted eller ind i en lade er somme tider meget mere krævende end at køre ad landevejen ned til stationsbygningen. Derfor kan jeg ikke se, det er særlig farligt, og den hastighed, der køres med, er som regel meget lille. Men i andre lande har man altså ikke sådanne bestemmelser, og derfor mener jeg heller ikke, man behøver at forlange det herhjemme.